

28 august – 3 septembrie

Odihna Sabatului

Textul de memorat: „Șase zile să lucrați; dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuințele voastre.” (Leviticul 23:3)

Auzim tot felul de argumente împotriva Sabatului zilei a șaptea, nu-i așa? De la ideea că Isus a schimbat Sabatul cu duminica sau că l-a anulat la aceea că Pavel sau apostolii au înlocuit Sabatul zilei a șaptea cu duminica, în cinstea învierii, și multe altele. În ultimii ani, unele argumente au devenit mai sofisticate, pretinzând, de exemplu, că Isus este odihna noastră de Sabat și, prin urmare, nu trebuie să sfințim ziua de Sabat sau oricare altă zi. Și, desigur, va exista întotdeauna argumentul, oricât de ciudat este, că odihnindu-ne în ziua de Sabat noi căutăm cumva să ajungem în cer prin puterile noastre.

Pe de altă parte, unii creștini au devenit mai interesați de noțiunea de odihnă, de o zi de odihnă, și, deși susțin că acea zi este duminica sau că nu contează care este, au adoptat ideea biblică de odihnă și faptul că ea este importantă.

Bineînțeles, ca adventiști de ziua a șaptea înțelegem perpetuitatea Legii morale a lui Dumnezeu și faptul că ascultarea de porunca a patra nu ne ajută să ajungem în cer mai mult decât ascultarea de porunca a cincea, a șasea, prima sau oricare alta dintre cele zece.

Săptămâna aceasta ne vom ocupa mai mult de odihna pe care Dumnezeu ne-a dat-o în porunca Sabatului și de motivul pentru care ea este importantă.

Duminică, 29 august – Sabatul și Creațiunea

Dintre toate Cele Zece Porunci, doar a patra începe cu expresia verbală „adu-ți aminte”. Nu avem „adu-ți aminte să nu furi” sau „adu-ți aminte să nu poftești”. Este doar „adu-ți aminte de ziua de odihnă...”.

Ideea „aducerii-aminte” presupune o istorie, faptul că în trecut s-a întâmplat ceva de care trebuie să ne aducem aminte bine. Când ne aducem aminte, facem conexiuni cu trecutul și „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești” trasează o linie dreaptă înapoi chiar până la săptămâna Creațiunii.

1. Cum ne învață versetele de mai jos despre cât de unici suntem noi, oamenii, și cât de radical diferiți suntem de restul creaturilor pământești ale lui Dumnezeu? De ce este important să înțelegem această distincție? Geneza 1:26; Geneza 9:6

Când ne gândim la Creațiune, ne aducem aminte că suntem creați după chipul lui Dumnezeu, ceva ce nu se spune despre nimic altceva din toată creația. Ca ființe umane, este evident că suntem radical diferite de oricare altă creatură de pe planetă, indiferent cât de mult material genetic avem în comun cu unele animale. Și, contrar concepției evoluționiste, nu suntem simple maimuțe avansate sau niște versiuni mai evoluate ale unor primat primitive. Ca oameni creați după chipul lui Dumnezeu, suntem unici în mijlocul a tot ce a creat Dumnezeu în această lume.

2. Cum ne reamintește istoria creării lumii de relația noastră cu creația? Geneza 2:15,19

Înțelegerea faptului că Dumnezeu a creat și lumea noastră ne reamintește de propria responsabilitate față de creație. Noi trebuie să „stăpânim” peste ea. A o stăpâni nu înseamnă a o exploata. Trebuie să stăpânim în calitate de regenți ai lui Dumnezeu. Trebuie să interacționăm cu lumea naturală așa cum ar face-o Dumnezeu. Da, păcatul a stricat și a încurcat totul, dar pământul acesta este în continuare creația lui

Dumnezeu și nimic nu ne dă dreptul de a-l exploata, mai ales în detrimentul celorlalte ființe umane, așa cum se întâmplă adesea.

În ce fel păzirea Sabatului ne conștientizează de faptul că trebuie să fim buni administratori ai mediului înconjurător?

Luni, 30 august – Sărbătorind libertatea

După cum am văzut deja, Sabatul nu arată doar spre zilele Creațiunii, ci spre mai mult decât atât. A doua oară când auzim Cele Zece Porunci este când Moise trece în revistă cei patruzeci de ani ai poporului Israel prin pustie. De data aceasta, propoziția care introduce motivul pentru ținerea Sabatului nu este despre Creațiune, ci mai degrabă despre eliberarea din robia Egiptului (Deuteronomul 5:12-15).

Și, cu toate că astăzi nu suntem sclavi în Egipt, toți putem să ne confruntăm cu un alt gen de sclavie, una care, în anumite privințe, poate fi la fel de apăsătoare.

3. Cu ce alte forme de sclavie ne confruntăm astăzi? Geneza 4:7; Evrei 12:1 și 2 Petru 2:19

Sabatul este celebrarea eliberării din tot ce ne ține în robie. În Sabat ni se reamintește că există eliberare de păcat, nu prin puterea noastră, ci prin puterea lui Dumnezeu, care ne este oferită prin credință. De asemenea, ni se reamintește că este o libertate pe care nu noi am câștigat-o. Întâi născuții israeliților au fost salvați prin sângele mielului mânjit pe ușorii casei în seara dinaintea ieșirii lor din Egipt (Exodul 12). Noi am fost salvați prin sângele Mielului, iar acum trebuie să umblăm în libertatea care este a noastră în Hristos Isus.

4. Ce spune Pavel în versetele de mai jos și care poate fi asociat cu ce ni s-a dat prin Sabat? Romani 6:1-7

Prin chiar formularea din Deuteronomul 5:15 - „Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins” - i se reamintește poporului că a fost salvat doar prin lucrarea și prin puterea lui Dumnezeu. Cu cât mai mult ar trebui ca noi, creștinii, să înțelegem că lucrarea și puterea lui Hristos sunt cele care ne-au salvat din păcat!

Porunca Sabatului ne spune să ne odihnim în mântuirea pe care Dumnezeu a câștigat-o pentru noi prin brațul Lui puternic. Suntem eliberați din strădaniile noastre de a atinge neprihănirea atunci când ne amintim că Dumnezeu este Creatorul nostru și că ne putem încrede în El și pentru a ne re-crea și a ne elibera chiar acum din sclavia păcatului, dacă suntem dispuși să-L lăsăm să lucreze în noi.

Care a fost experiența ta cu robia păcatului? Cum putem învăța să ne însușim făgăduințele care ne-au fost date în Isus în legătură cu eliberarea din ea?

Marti, 31 august – Străinul care este în casa ta

5. Ce ne spune versetul acesta despre statutul Israelului antic? Exodul 19:6

Israelul fusese chemat din Egipt ca să fie poporul legământului lui Dumnezeu, națiunea prin care Evanghelia să fie răspândită în lume. Fără îndoială, copiii lui Israel au fost obiectul grijii speciale a lui Dumnezeu; lor li s-au acordat privilegiile deosebite și, în același timp, responsabilități speciale.

6. Ce ne învață următorul text despre modul în care îi privește Dumnezeu pe ceilalți oameni, în afară de evrei? Exodul 23:9,12

Universalitatea Sabatului este un aspect care le scapă multora. Bineînțeles, eroarea cea mai răspândită este că Sabatul a fost valabil doar pentru evrei, o eroare demascată în primele capitole ale cărții Geneza. La urma urmei, Dumnezeu i-a creat pe toți oamenii; așadar, toți oamenii ar trebui să-și aducă aminte de ziua de Sabat.

Deși ar trebui să nu uităm niciodată ce reprezintă Sabatul pentru noi, ar fi bine să ne amintim și de ceea ce ar trebui să ne spună el despre alții. Într-un anumit sens, faptul de a ne odihni și a avea o relație cu Creatorul și Răscumpărătorul nostru ne va conduce automat să-i vedem pe ceilalți cu alți ochi, și anume, ca ființe create de același Dumnezeu de care am fost și noi creați; iubiți de același Dumnezeu care ne iubește și care a murit atât pentru noi, cât și pentru ei. După cum am văzut (Exodul 20:10; Deuteronomul 5:14), robii, străinii, chiar și animalele ar trebui să aibă parte de odihna Sabatului.

Faptul că și străinii care erau împreună cu ei (chiar și cei care nu erau încă părtași la făgăduințele legământului încheiat cu Israel) trebuiau să se bucure de odihna de Sabat spune mult. Ființele umane, și nici animalele, nu ar trebui să fie vreodată exploatate sau abuzate. În fiecare săptămână trebuia să i se reamintească poporului evreu, și nouă, cât de multe avem în comun cu ceilalți oameni. Chiar dacă noi ne bucurăm de binecuvântări și de privilegii de care ceilalți nu se bucură, trebuie să ne amintim că suntem chemați să-i tratăm cu respect și cu demnitate.

Cum ar putea faptul că tu respecti Sabatul să devină o binecuvântare și o mărturie pentru cei care nu-l respectă?

Miercuri, 1 septembrie – Onorăm Sabatul slujindu-le semenilor

În lumea Noului Testament, liderii religioși făcuseră o adevărată povară din păzirea Sabatului. Erau nenumărate interdicții și reguli stabilite care să ajute la sfințirea lui.

Acestea includeau interdicții împotriva legării sau dezlegării unui lucru, separării a două fire, stingerii focului, transportării unui obiect între un domeniu privat și unul public sau transportării unui lucru în spațiul public pe o distanță mai mare decât limita stabilită.

7. Ce acuzație I se aduce lui Isus în Ioan 5:7-16?

Ignorând complet minunea uluitoare pe care Isus o făcuse și eliberarea de boală pe care o adusese în viața acelui om, liderii erau obsedați de faptul că omul vindecat își căra patul în public într-o zi de Sabat. În loc să vadă modul în care „Domnul Sabatului” (Matei 2:28) folosea această zi specială, conducătorii religioși erau hotărâți să țină la regulile și la reglementările lor. Trebuie să avem grijă să nu facem și noi greșeli asemănătoare în contextul în care trăim astăzi.

8. Cum prezintă Isaia 58:2,3 agenda lui Dumnezeu în ce privește păzirea Sabatului?

Dumnezeu nu dorește o închinare searbădă sau o tăcere pioasă. El vrea să-și vadă poporul implicat în viața altor oameni, mai ales a celor obidiți și marginalizați.

Isaia explică acest lucru foarte clar în pasajul următor: „«Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi duce pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov», căci gura Domnului a vorbit” (Isaia 58:13,14).

A căuta să ne facem „gusturile” noastre (sau „treburile noastre”, Isaia 58:13) este echivalent cu „a călca în picioare Sabatul”. Agenda oamenilor nu face parte din idealul lui Dumnezeu despre Sabat. Mai degrabă, suntem invitați să-i căutăm pe cei care se luptă cu greutățile, care sunt captivi, care sunt înfometati și goi, care umblă în întuneric și ale căror nume nimeni nu pare că și le amintește. Mai mult decât oricare altă zi, Sabatul ar trebui să ne scoată din noi înșine și din propriul egoism și să ne determine să ne gândim mai mult la alții și la nevoile altora decât la noi și la nevoile noastre.

Joi, 2 septembrie – Semnul că Îi aparținem lui Dumnezeu

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Anglia aștepta o invazie iminentă din partea armatei

germane. S-au făcut pregătiri pentru a apăra insula pe cât posibil. Au fost amenajate fortificații suplimentare pe plajă. Cu siguranță, străzile i-ar fi oferit dușmanului cele mai rapide rute către obiectivele lui și, prin urmare, au fost instalate blocaje în punctele strategice. Astfel, autoritățile englezești au făcut un lucru ciudat. Pentru a-l încetini și a-l induce în eroare pe vrăjmaș, indicatoarele de cale ferată au fost îndepărtate și semnele de circulație au fost date jos. Marcajele gravate în piatră sau pe clădiri nu au putut fi demolate, dar au fost acoperite cu ciment.

Semnele sunt importante. Ele servesc drept indicatoare și călăuze. În epoca dinaintea apariției GPS-ului, cu toții aveam hărți și eram atenți la semne.

9. Pentru ce este Sabatul un semn? În ce fel putem aplica astăzi la noi înșine ce scrie în versetele de mai jos, ca oameni care credem în perpetuitatea Legii lui Dumnezeu? Exodul 31:13,16,17

Deși cuvintele acestea au fost rostite în special pentru Israelul antic, noi, cei care suntem ai lui Hristos, suntem „sămânța lui Avraam, moștenitori prin credință” (Galateni 3:29), iar astăzi Sabatul rămâne un semn între Dumnezeu și poporul Său. Exodul 31 arată că Sabatul este un semn al legământului veșnic al lui Dumnezeu (Exodul 31:16,17). Acest semn ne ajută să Îl „cunoaștem” pe Creatorul și Răscumpărătorul nostru, pe Cel care ne sfințește. Este ca un steag care se ridică la fiecare șapte zile și servește drept semn care ne ajută să ne aducem aminte, din moment ce avem tendința de a uita. Sabatul lui Dumnezeu este o aducere-aminte constantă a originilor noastre, a eliberării noastre, a destinului nostru și a responsabilității noastre față de cei disprețuiți și marginalizați. De fapt, Sabatul este atât de important, încât, în loc să venim noi la el, vine el la noi în fiecare săptămână, fără nicio excepție - o aducere-aminte continuă despre cine suntem, Cine ne-a creat, ce face El pentru noi acum și ce va face în cele din urmă, când va făuri ceruri noi și un pământ nou.

Un Dumnezeu sfânt îi invită pe partenerii Săi umani să aibă în vedere ritmul care guvernează tot ceea ce contează cu adevărat - relația mântuitoare dintre Creator și creația Sa. În fiecare săptămână, cu puterea și cu autoritatea care vin de la Dumnezeu, ni se poruncește să intrăm în odihna care ni s-a dat fără plată în Hristos Isus, „Căpetenia și Desăvârșitorul credinței noastre, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea” (Evrei 12:2, traducere după, KJV).

Cum poți învăța să ai o experiență mai profundă cu Dumnezeu în timpul Sabatului?

Vineri, 3 septembrie – Un gând de încheiere

„Pe tot parcursul săptămânii, noi trebuie să avem în minte ziua de Sabat și să ne pregătim să o respectăm conform poruncii. Nu este suficient să păzim Sabatul în mod legalist.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 353

„Tot cerul păzește Sabatul, dar nu într-un mod nepăsător, indolent. În această zi, toate energiile sufletului trebuie să fie trezite, deoarece urmează să ne întâlnim cu Dumnezeu și cu Hristos, Mântuitorul nostru. Îl putem vedea pe Domnul prin credință. El dorește cu ardoare să învioreze și să binecuvânteze orice suflet.” - *Ibidem*, p. 362

„Cerurile adresate lui Dumnezeu în ziua de Sabat sunt mult mai numeroase ca în alte zile. În ziua aceasta, copiii Săi părăsesc lucrurile lor obișnuite și petrec timpul în meditație și rugăciune. Ei cer îndurarea lui Dumnezeu mai mult în Sabat decât în alte zile. Ei cer atenția Lui deosebită. Ei imploră binecuvântările Lui alese. Dumnezeu nu așteaptă întâi să treacă Sabatul, ca numai după aceea să le îndeplinească cererile. Lucrarea Cerului nu încetează niciodată și nici oamenii n-ar trebui să înceteze să facă bine. [...] Lucrarea lui Hristos de vindecare a bolnavilor era în armonie desăvârșită cu Legea. Ea făcea ca Sabatul să fie onorat.” - Idem, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 207

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Faptele 26 - Romani 4

1. Cine și ce credea despre efectul învățaturii asupra lui Pavel?

- Studii -

Studiul 10 – Odihna Sabatului

2. Ce gând era străin de Pavel, când a fost silit să ceară să fie judecat de cezar?
3. Ce se va întâmpla cu „cei ce au păcătuit fără lege”?
4. La ce anume nu s-a uitat Avraam?

Evanghelizare, Secțiunea 15, subcapitolul „Muzica în evanghelizare”

5. Cum Se bucură Domnul Însuși pentru biserica Sa?